



**REPUBLIKA HRVATSKA**  
**Visoki trgovački sud Republike Hrvatske**  
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 63 PŽ-2689/2021-3

## U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

### P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac dr. sc. Srđan Šimac, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, OIB 84397956623, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, Područna služba u Rijeci, Slogin kula 1, protiv tuženika ULJANIK STROJOGRAĐNJA DIESEL d.d. u stečaju, OIB 35951488983, Pula, Flaciusova 1, koju zastupa punomoćnica, Ivana Božić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Klišanin & partneri d.o.o., radi utvrđenja osnovanosti tražbine od 66.700,02 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-814/2019-43 od 22. travnja 2021., 12. studenoga 2021.

### p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-814/2019-43 od 22. travnja 2021. u točkama I. i III. njene izreke.

### Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-814/2019-43 od 22. travnja 2021. utvrđena je tužiteljeva tražbina koja je osporena u stečajnom postupku nad tuženikom rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-117/19 od 12. rujna 2019. kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 53.360,00 kn. (točka I. njene izreke).

Odbijen je tužbeni zahtjev u preostalom dijelu koji glasi da se utvrđuje tužiteljeva tražbina koja je osporena u stečajnom postupku rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-117/19 od 12. rujna 2019. kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 13.340,02 kn (točka II. njene izreke)

Naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.800,00 kn, u roku od osam dana (točka III. njene izreke).

Predmet spora je tužiteljev zahtjev za naknadu štete u iznosu od 66.700,00 kn. S obzirom na to da je tijekom postupka pred prvostupanjskim sudom nad tuženikom otvoren stečajni postupak u kojem je tužiteljeva tražbina osporena, tužitelj

je uredio tužbeni zahtjev sukladno odredbama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) radi utvrđenja osnovanosti tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 66.700,02 kn. Tužitelj je štetu pretrpio isplatom invalidske mirovine te isplatom naknade zbog tjelesnog oštećenja svome osiguraniku Tomi Markoviću u razdoblju od 1. siječnja 2016. do 30. rujna 2018. Tužiteljev osiguranik je zadobio ozljede radeći kod tuženika kao poslodavca te je zbog njih djelomično izgubio radnu sposobnost. Zbog toga mu je tužitelj priznao prava iz mirovinskog osiguranja. Tuženik odgovara za štetu jer nije primijenio mjere zaštite na radu.

Prvostupanjski sud je ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim primjenom odredaba čl. 161-162. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj: 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18 i 115/18; dalje: ZOMO). Sukladno odredbama čl. 160. st. 1. i st. 2. t. 1. ZOMO-a tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete koju predstavljaju novčana davanja na teret mirovinskog osiguranja. Naknadu stvarne štete obuhvaćaju novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u punom iznosu. Tužitelj ima pravo na naknadu štete od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe. Za štetu odgovara poslodavac ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana.

Prvostupanjski sud je iz zapisnika o provedbi inspekcijskog nadzora utvrdio da je do ozljede na radu radnika Tome Markovića došlo na način da je on rukovao pneumatskom vretenastom brusilicom (marke Atlas Copoco oznake DMP 1882) prilikom obrade čeličnog obratka. Brusno kolo na brusilici kojim je obrađivan obratak nije bilo zaštićeno zaštitnim kućištem, te se prilikom obrade raspuklo na više manjih dijelova te je jedan komad udario radnika u predjelu glave ispod oka. Iz nalaza i mišljenja vještaka zaštite na radu Eola Buića, prvostupanjski sud je utvrdio da je brusnom kolu u trenutku nastanka ozljede, istekao rok trajanja propisan uputama proizvođača. Također je utvrdio da je pri radu s brusnim kolom tih dimenzija 80x25x20mm, neovisno o tipu brusilice, obvezno korištenje zaštitne naprave koja otklanja opasnost ozljede radnika zbog mogućnosti ispadanja ili odlijetanja predmeta. Zatim, je utvrdio da radnik nije koristio vizir koji predstavlja odgovarajuće osobno zaštitno sredstvo u ovom slučaju. Zato je prvostupanjski sud zaključio da tuženik nije postupio sukladno svojim obvezama propisanim odredbama čl. 43. st. 1.- 4. Zakonu o zaštiti na radu („Narodne novine“ broj: 71/14, 118/14, 154/14, 94/18 i 96/18). Odnosno, tuženik je propustio isključiti iz upotrebe brusilicu bez zaštitnog kućišta oko brusnog kola. Osim toga, propustio je nadzirati radnika po pitanja alata koji koristi pri obavljanju brušenja (neispravna brusilica, brusno kolo kojem je istekao rok korištenja) i po pitanju zaštitnog sredstva (odsustvo vizira). Zbog toga postoji odgovornost tuženika kao poslodavca za štetu u omjeru od 80%.

S druge strane, prvostupanjski sud je utvrdio da postoji doprinos tužiteljeva osiguranika Tome Markovića nastanku ozljede u omjeru od 20%. Naime, na mjestu rada su stajale pisane upute s upozorenjem o dužnosti provjere sigurnosti alata prije upotrebe, radnik Tomo Marković bio je osposobljen za rad na siguran način te se on poslužio brusilicom koju je donio iz pogona u kojem je ranije radio, iako je na

raspolaganju imao ispravne brusilice s ugrađenim zaštitnim kućištem novije proizvodnje.

Tuženik je protiv ove presude, u dijelu u kojem nije uspio u sporu, podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Tuženik je u svojoj žalbi istaknuo kako su razlozi koje je prvostupanjski sud naveo u obrazloženju svoje odluke, o tome da tuženik nije na adekvatan način nadzirao radnika pri obavljanju poslova brušenja neispravnom brusilicom i po pitanju korištenja zaštitnog sredstva, u suprotnosti s izvedenim dokazima, odnosno s iskazima saslušanih svjedoka. Istaknuo je kako je iz iskaza svjedoka Slavka Karamarka proizlazilo da su na mjestu rada bile postavljene pisane upute za rad na siguran način prema kojima je svaki radnik prije početka rada bio dužan provjeriti jesu li za brusilicu pričvršćeni zaštitni oklopi za brusno kolo. Iz iskaza svjedoka Marka Vrljića koji je bio nadređen tužiteljevom osiguraniku Tomi Markoviću, proizlazi da je Tomo Marković samoinicijativno postupio kada je koristio neispravnu brusilicu, jer ju je donio iz pogona kovača, koji je prestao s radom, a da je imao na raspolaganju noviju brusilicu koja je bila ispravna. Navedeno potvrđuje i iskaz svjedoka Darija Kamižaja. Zato tuženik smatra da je do štetnog događaja došlo isključivo radnjom tužiteljeva osiguranika.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona, kao i na pravilnu primjenu materijalnoga prava te je utvrdio da je ona pravilna i zakonita.

Između stranka je sporno je li do ozljede na radu došlo zbog propusta tuženika kao poslodavca u primjeni mjera zaštite na radu ili je do štete došlo uslijed samoinicijativnog postupanja radnika, protivno uputama poslodavca.

Ovaj sud ocjenjuje da je prvostupanjski sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje te da je pravilno vrednovao sve okolnosti konkretnog događaja prilikom utvrđivanja omjera doprinosa tužiteljeva osiguranika nastanku štete.

Neovisno o tome što je tužitelj imao na raspolaganju ispravno sredstvo rada – odnosno brusilicu novijeg tipa kod koje su ugrađena zaštitna kućišta oko brusnog kola, što je prošao osposobljavanje za rad na siguran način i što je na mjestu rada postojalo upozorenje o načinu sigurne upotrebe alata, u ovoj pravnoj stvari do štete ne bi došlo da je tuženik kao poslodavac postupio u skladu sa svojim obvezama primjene pravila zaštite na radu.

U postupku pred prvostupanjskim sudom, utvrđeno je da je radnik Tomo Marković neispravnu brusilicu pribavio iz pogona u kojem je ranije radio, a koji je prestao s radom. Prema tome, ne radi se o njegovom vlastitom alatu, kako to pogrešno tvrdi tuženik, već o alatu koji je tuženikovo vlasništvo te koje je on trebao isključiti iz upotrebe. Da je tuženik isključio iz upotrebe neispravna sredstava rada,

odnosno brusno kolo kojem je istekao rok upotrebe te brusilicu koja nije imala ugrađeno zaštitno kolo, do nastanka štete ne bi došlo. Zbog toga postoji direktna uzročno posljedična veza između tuženikovog propusta i nastale ozljede. Također, kod tuženika postoji obveza nadzora svojih radnika te je postojala njegova obveza da radnike upozori na obvezu korištenja ispravnog sredstva rada te odgovarajućeg zaštitnog sredstva, odnosno vizira koje bi na adekvatan način štitilo od mogućih ozljeda lica, za razliku od zaštitnih naočala koje je koristio radnik.

Slijedom navedenog, tuženikova se odgovornost temelji na odredbi čl. 162. st. 3. ZOMO/13, prema kojoj poslodavac odgovara za štetu, ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana. Tuženik odgovara po kriteriju pretpostavljane krivnje (subjektivna odgovornost). Tuženik nije uspješno dokazao da bi šteta nastala bez njegove krivnje, odnosno da bi šteta nastala unatoč tome što je poduzeo odgovarajuće mjere zaštite na radu.

Pravilno je prvostupanjski sud, vodeći računa o svim okolnostima slučaja, utvrdio da je tužiteljev osiguranik doprinio nastanke štete u smislu odredbe čl. 1092. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18), u omjeru od 20%. U ovoj pravnoj stvari šteta dijelom potječe od vlastite radnje tužiteljeva osiguranika, odnosno od toga što se poslužio neispravnim sredstvom rada, koje je uzeo iz pogana u kojem je ranije radio, dok je istodobno imao na raspolaganju ispravno sredstvo rada.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

Zagreb, 12. studenoga 2021.

Sudac  
dr. sc. Srđan Šimac

Broj zapisa: **eb302-2c1f2**

Kontrolni broj: **02804-cf611-f821e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=SRĐAN ŠIMAC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.